

LUIS LUCIANO BONAPARTE
 PRINCIPE ARGIDOTAR ETA **CHIT JAKINTSUARI.**

LAU ANAI EIZTARI.

Aurtengo ekaiztean
 Ziraden atera
 Lau anai, eiz aundiak
 Arrapatutzera.
 Etzioten tira nai
 Eper erbiai,
 Baizik otso, artz edo
 Basurde tzarrai.
 Ziran alkar aiñ ondo
 Artutzen zutenak
 Ezik, illtzen zituzten
 Ikusi al danak.
 Etzan, bada, piztirik
 Gogorrenik ere
 Aeki arpegia
 Emateko trebe.
 Baña, zorigaiztoan
 Ziran aserratu,
 Eta oian sasitsu
 Batean zabaldu.
 Menditako errege
 Arzulo batetik
 Begira zegokien

Erné goiz goizetik.
 Alkarrekin ibilli
 Ziran bitartean
 Pikochean jarririk
 Egon zan atean.
 Baña, apartatu zan
 Anairik zarrena,
 Eta lepoko ille
 Adats kiskurduna
 Arroto eta sua
 Boteaz begitik,
 Ariñ urbildu eta
 Bizkar ezurretik
 Sartu zion atzapar
 Ikaragarriak,
 Eta oso zatitu
 Ezur ta mamiak.
 Ikusi arren oni
 Zitzaiona gerta
 Anaiak egon ziran
 Besoak bilduta.
 Berealañe zion
 Ekin besteari;

Eta, au ill ondoren
 Irugarrenari.
 Iges egin nai izan
 Zuan laugarrenak,
 Baña ariñ oratu
 Zion atzaparrak.
 Azken asnasa eman
 Zuten momentuan,
 Oju egiten zuten:
 —¿Zergatik ez nuan,
 Nere anai maitea
 Ikus nuenean,
 Leoiaren atzapar
 Gogorren tartean
 Salto bian urbildu
 Ta balaz irago?
 ¡Ai balirake gauzak

Bi bider egingo!
 Baldin izan bagiña
 Beti adiskide,
 Garaituak ez giñan
 Izango gaur ere.
 Ill ditugun bezela
 Beste pizti asko
 Irestzalle au ere
 Genduan guk illko:
 Baña nor bere giñan
 Mendian banatu,
 Eta ona zer zaigun
 Guzioi gertatu.
 Asarreak eta alkar
 Eziñ ikusiak
 Dituzte, maiz, ondore
 Chit negargarriak.

*Auñen gertatzen zaio,
 Euskal-erriari:
 Alkartasunarekin
 Ondocho zan bizi;
 Baña, umeak ziran
 Aserratu eta....
 Etzaiozka geroztik
 Naigabeak palta.*

OTAEGI-KO KLAUDIO-K.

